ΕΤΟΣ ΛΔ'. 'Εν Κωνσταντινουπόλει 19 'Οκτωβρίου 1913 ΑΡΙΘΜ. 42

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† 'Ο Προύσης ΔΩΡΟΘΕΟΣ (Πρόεδρος)
† 'Ο ἀρχιγραμματεὺς τῆς 'Ι. Συνόδου ἀρχιμ. ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
Μ. Βασιλείου Β' γραμματεὺς τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου
† 'Ο Μέγας Πρωτοσύγκελλος ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ
Χρ. Παπαϊωάννου Α' γραμματεὺς τοῦ πατριαρχ. γραφείου
Κ. 'Ιωαννίδης ἀρχιλογιστὴς τῶν Πατριαρχείων

'Επίτιμος διευθυντὴς καὶ συντάκτης ὁ Μ. χαρτοφύλαξ καὶ χρονογράφος τῆς τοῦ Χρ. Μ. 'Εκκλησίας Μ. Ι. ΓΕΔΕΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΚΑΤΑΒΑΛΛΟΜΕΝΗ

Καθ' ὅλον τὸ ὀθωμ. κράτος μετζ. ἀργ. 5, διὰ τὸν κατώτερον κλῆρον καὶ τοὺς δημοδιδασκάλους 3, ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φράγ. 25

Περιεχόμενα

'Εκκλησιαστικὰ χρονικά — Θρακῶν πάθη παλαιά — Μιλτ. Καραβοκυροῦ Τὰ δίκαια καὶ προνόμια τοῦ οἰκουμεν. πατριαρχείου (συνέχ.) — Μητροπολιτῶν Φιλιππουπόλεως σημειώματα — 'Αγγελίαι

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ.— Κατόπιν ἐπανειλημμένων ὑπουργικῶν ἀνακοινώσεων γενομένων γραπτῶς, ὡς καὶ προφορικῶς ταῖς ἐκ μέρους τῶν δύω διοικητικῶν τῆς 'Εκκλησίας Σωμάτων ἀποσταλείσαις ἐπιτροπείαις, ἡ ἱερὰ Σύνοδος καὶ τὸ 'Εθν. Μ. Συμβούλιον, ἀπὸ κοινοῦ συνεδριάσαντα καὶ πάλιν τῇ παρελθούσῃ τετάρτῃ, 16 μεσοῦντος μηνὸς, ὑπὸ τὴν προεδρείαν τῆς Α. Θ. Π., ἐνέκριναν νὰ δεχθῶσι τὴν αἴτησιν τῆς σεβ. αὐτοκρατορικῆς κυβερνήσεως ὅπως ἀποχωρήσωσιν ἐκ τῆς ἱερᾶς Συνόδου ἐκεῖνοι τῶν μητροπολιτῶν, ὧν αἱ ἐπαρχίαι, μετὰ τὰς ἐκβάσεις τῶν τελευταίων ἀνατολικῶν πολέμων, ἐπαύσαντο πλέον ν' ἀποτελῶσι τμήματα τῆς 'Οθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας. Συνελθούσης δὲ, μετὰ τὴν κοινὴν, εἰς ἰδίαν ἡ ἱερὰ Σύνοδος συνεδρίαν καὶ λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸ ἔκτακτον τῆς δημιουργηθείσης ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς 'Ανατολῇ καταστάσεως, ἐκάλεσε, κατ' ἐκλογὴν μὲν τῆς Α.Θ.Π. τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, τοὺς σεβασμ. μητροπολίτας Νικαίας κ. Βασίλειον, Χαλκηδόνος κ. Γρηγόριον, Δέρκων κ. Καλλίνικον, καὶ Νεοκαισαρείας κ. Πολύκαρπον, κατὰ δὲ τοὺς γενικοὺς ἡμῶν Κανονισμοὺς, τοὺς σεβασμ. μητροπολίτας 'Αγκύρας καὶ Κοτυαείου κ. Γερβάσιον, καὶ Κρήνης κ. Θεόκλητον, ἀντικαθιστῶντας τοὺς ἀποσυρθέντας σεβασμ. μητροπολίτας 'Ιωαννίνων κ. Γερβάσιον, Μαρωνείας κ. Νικόλαον, Σισανίου καὶ Σιατίστης κ. 'Ιερόθεον, Κασσανδρείας κ. Εἰρηναῖον, 'Ελευθεροπόλεως κ. Γερμανὸν καὶ Βελλᾶς καὶ Κονίτσης κ. Σπυρίδωνα. Τῷ ἁρμοδίῳ ἐξοχ. ὑπουργῷ ἀνηγγέλθησαν, κατὰ τὰ νενομισμένα, τὰ ὀνόματα τῶν προσκληθέντων ἐξ συνοδικῶν.

ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑΙ – Τῇ κυριακῇ ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Νικολάου τῷ ἐν Τζιβαλίῳ ἐγένετο ὑπὸ τῶν σεβασμ. μητροπολιτῶν 'Ιωαννίνων, Μαρωνείας, Σισανίου, Σωζοαγαθουπόλεως καὶ Χαλδίας ἡ χειροτονία τοῦ θεοφιλ. ἐπισκόπου Νύσσης κ. Παϊσίου, προϊσταμένου τῆς ἐνορίας ταύτης — 'Ηγγέλθη δὲ τηλεγραφικῶς ἐξ 'Ικονίου ἡ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ

Μετρων Γερασιμος 1768. αδοσταρχια ιωδηκως. Μετρων

151

γενομένη ἐν τῇ πόλει ταύτῃ χειροτονία τοῦ θεοφιλ. ἐπισκόπου Γαγγρῶν κ. Τιμοθέου ὑπὸ τοῦ πανιερ. μητροπολίτου Ἰκονίου κ. Προκοπίου καὶ τῶν θεοφιλ. ἐπισκόπων πρώην Μετρῶν κ. Ἰωακεὶμ, ἐντεῦθεν μεταβάντος, καὶ Πατάρων κ. Μελετίου, μεταβάντος ἐκ Πισσιδείας.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΒΑΣΙΛΙΚΗ.— Τῇ δευτέρᾳ ἐπεσκέψατο τὴν Α. Θ. Π. ἡ Α. Εξ. ὁ παρὰ τῇ Ὑψ. Πύλῃ πρεσβευτὴς τῆς Ρουμανίας κ. Μάνος, ἐπιδοὺς τῷ παναγιωτάτῳ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ τὴν ἐπιστολὴν τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως Καρόλου τῆς Ρουμανίας, ἀπαντῶντος εἰς τὴν πατριαρχ. ἐπιστολὴν τὴν εὐχαριστοῦσαν αὐτῷ διὰ τὰς τῷ θεοφιλ. ἐπισκόπῳ Πολιανῆς παρασχεθείσας ὑπὸ τῶν ἐν Ρουμανίᾳ ὁμοδόξων κληρικῶν καὶ πολιτικῶν ὑπαλλήλων περιποιήσεις.

Αὐτοκρ. Ρωσσικὴ Πρεσβεία.—Ἀφίκετο εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν ὁ νεωστὶ διορισθεὶς ἐφημέριος τῆς ἐνταῦθα ρωσσικῆς αὐτοκρατορικῆς πρεσβείας πανοσλγ. ἀρχιμ. κ. Ἰουβενάλιος, ἀντικαθιστῶν τὸν ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν τοιοῦτον διατελέσαντα πανοσλ. ἀρχιμανδρίτην κ. Ἰωνᾶν, ἀπελθόντα εἰς Αἴγυπτον πρὸς περίθαλψιν τῆς ὑγιείας αὐτοῦ.—Ὁ νέος ἐφημέριος ἀνέλαβε τὰ καθήκοντα αὐτοῦ, κανονικῇ εὐλογίᾳ τοῦ παναγιωτάτου οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, ὃν ἐπισκέψατο.

Νέοι μητροπολῖται.— Τῇ δευτέρᾳ ἀνεχώρησεν εἰς Θεσσαλονίκην, ὅπως ἐκεῖθεν μεταβῇ εἰς τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ, ὁ πανιερ. μητροπολίτης Μελενίκου κ. Παρθένιος, προπεμφθεὶς ἐκ μέρους τῆς Α. Θ Π. ὑπὸ τοῦ ἱεροῦ γ. δευτερεύοντος.

Πατριαρχ. ἀρχεῖα.— Διωρίσθησαν μέλη τῆς ἐπιτροπείας, ἥτις θέλει παραδώσει τὰ ἀρχεῖα τῷ νέῳ ἀρχειοφύλακι ἀρχιμ. κ. Ἀλεξάνδρῳ Παπαδοπούλῳ, ἐκ τῶν μελῶν μὲν τῆς ἱερᾶς Συνόδου ὁ πανιερ. μητροπολίτης Μαρωνείας κ. Νικόλαος, ἐκ δὲ τῶν τοῦ ἐντίμου Ἐθν.Μ.Συμβουλίου ὁ ἀξιότιμος κ. Ν. Ἰσ. Φερμάνογλους.

Μονὴ Σινᾶ.—Κατ' ἐπιστολὰς ἐκ Καΐρου πρὸς τὸν πανοσλγ. ἐνταῦθα τῆς ἱερᾶς τοῦ Σινᾶ μονῆς ἐπίτροπον ἀρχιμ. κ. Νικόδημον, διωρίσθησαν ἡγούμενοι τῶν σιναϊτικῶν μετοχίων τοῦ μὲν ἐν Κύπρῳ τοῦ λεγομένου Βασίλεια ὁ πανοσ. ἀρχιμ. κ. Νεόφυτος, ἄλλοτε ἐπίτροπος ἐν Τιφλίδι τῆς Ἰβηρίας, ἀντὶ τοῦ τέως τοιούτου πανοσ. ἀρχιμ. κ. Προκοπίου διορισθέντος δικαίου τῆς μονῆς— τοῦ δὲ ἐν Τριπόλει τῆς Συρίας ὁ ὁσιωτ. ἱερομόναχος κ. Μακάριος—ἐφημέριος δὲ τοῦ ἐν Κιέβῳ σιναϊτικοῦ μετοχίου, βοηθῶν τῷ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ σιναΐτῃ ἐπιτρόπῳ πανοσλγ. ἀρχιμ. κ. Ἀμφιλοχίῳ Ἀργυράκῃ, ὁ ὁσιωτ. ἀρχιμ. κ. Ματθαῖος.— Κατὰ τὰς αὐτὰς εἰδήσεις, ἐπανέκαμψε τελευταῖον ἐκ Χίου, ὅπου διέμεινε περὶ τοὺς δύο μῆνας, εἰς Αἴγυπτον ὁ πανιερ. ἀρχιεπίσκοπος Σινᾶ καὶ Ραϊθοῦς κ. Πορφύριος.

ΚΑΝΟΝΙΚΗ ΑΔΕΙΑ— Ἀφίκετο εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν, τυχὼν τῆς ἐπὶ τούτῳ ἀδείας, ὁ πανιερ. μητροπολίτης Μετρῶν καὶ Ἀθύρα κ. Γρηγόριος.

ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ ΕΝ ΡΩΣΙΑ.— Τῇ κυριακῇ, ἐν τῷ πατριαρχικῷ ναῷ, ἀδείᾳ τῆς Α.Θ. Π., ἐχειροτονήθη πρεσβύτερος ὑπὸ τοῦ σεβασμ. μητροπολίτου Κασσανδρείας ὁ προσκληθεὶς ἄρτι προϊστάμενος ὑπὸ τῆς ἑλληνικῆς ἐν Κισνοβίῳ τῆς Βασσαραβίας κοινότητος πανοσλγ. κ. Νικόλαος Νικολαΐδης, ὃν αὐθήμερον ἡ Α. Θ. Π. ἐχειροθέτησεν ἐν τῷ πατριαρχικῷ ναΐσκῳ ἀρχιμανδρίτην τοῦ πατριαρχικοῦ οἰκουμενικοῦ θρόνου.

ΘΡΑΚΩΝ ΠΑΘΗ ΠΑΛΑΙΑ

Αἱ κατωτέρω κείμεναι εἰδήσεις, ἐκ παλαιοῦ μεταγραφεῖσαι χειρογράφου, σήμερον ἴσως οὐ σωζομένου, θεωρηθήσονται βεβαίως ἐπίκαιρον ἀνάγνωσμα. Γραφεῖσαι συγχρόνως τοῖς συμβάμασιν, ἅπερ ἀφηγοῦνται, συγγραφέα ἔχουσι τὸν ἀπὸ τῆς ἐπισκοπῆς Μετρῶν εἰς τὸν ἀποστολικὸν πατριαρχικὸν τῆς Ἀλεξανδρείας θρόνον τῷ 1783 μετατεθέντα Γεράσιμον, τὸν ἐκ Λέρου τοῦ Αἰγαίου Πελάγους, ἄνδρα μετασχόντα τινος παιδεύσεως.

Τὸ ἱστορικὸν ἀποσημείωμα, τὸ διὰ τῆς «Ἐκκλησ. Ἀληθείας» πᾶσι γνωστὸν καθιστάμενον, ἐγράφη τῇ 25 σεπτεμβρίου 1768, ἐν ἡμέρᾳ πέμπτῃ τῆς ἑβδομάδος, καὶ βεβαίως ἐν Μέτραις, ὢν ἐν τῷ κώδηκι ἦν κατατεταγμένον. Πρὸ καὶ μετὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο συνέβησαν ἐν τῇ πόλει Μετρῶν, ἓν καὶ δύο κατόπιν ἔτη, δυστυχήματά τινα, ὧν μνεία γενήσεται μετ' ὀλίγον, ἅπερ ὁ φιλίστωρ Γεράσιμος ἐσημείωσεν ἐν τῷ κώδηκι. Μεταγράψας ἐγκαίρως διά τινος ἐκεῖ διδασκάλου τὰ κυριώτερα μέρη τοῦ χειρογράφου ἔκρινα τὴν ἔκδοσιν αὐτῶν χρήσιμον καὶ διὰ τὸ παρὸν καὶ πρὸς συμπλήρωσιν ὧν λέγει ὁ Κομνηνὸς Ὑψηλάντης (Τὰ μετὰ τὴν ἅλωσιν

ὅρα συνέχειαν εἰς ἑπόμενα φύλλα σελ. 367.

452

σελ. 417) ἀναγράφων τὴν ὑπὸ τῆς Τουρκίας κήρυξιν τοῦ κατὰ τῆς Ρωσσίας πολέμου τῇ 4 ὀκτωβρίου 1768, πρεσβευτοῦ διατελοῦντος ἐν Κωνσταντινοπόλει τοῦ 'Οβρέσκοφ.

Τὸ περίεργον ἀπομνημόνευμα τοῦ Γερασίμου Μετρῶν, ἐν ᾧ δεικνύεται τρανῶς συμπάθεια πρὸς τὴν τουρκικὴν ἀρχὴν, ἀποδοκιμασία δὲ τῶν ἀλόγως ἐπιγενομένων ἡμῖν, ἔχει ὡς ἑξῆς

'Επὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ σουλτὰν Μουσταφᾶ κατὰ τὸ ͵αψξη' σεπτεμβρίου κε', ἡμέρᾳ ε' τῆς ἑβδομάδος, ἐκηρύχθη ὁ κατὰ τῶν μοσχόβων ἄλογος πόλεμος. Καὶ πρῶτον μὲν ἐσήκωσαν τὸν ἔλτσὴν εἰς τοὺς 'Επτὰ-Κουλάδες, τὸν λεγόμενον 'Ομπρέσκοφ. Ἦτον γράμματα εἰς ὅλα τὰ σερχάτια διὰ ζαερέδες, καὶ νὰ εἶναι ἕτοιμοι κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, καὶ περὶ τὸν ἰανουάριον ὁ τοῦ Κριμίου χάνης νὰ πάγῃ εἰς λεηλασίαν τῆς Λεχίας μὲ πλῆθος ἀρκετὸν καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὰ τῶν μοσχόβων σύνορα, μὲ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Δελῆ μπογιάρη, λέχου. 'Η εἴδησις ἔφθασεν ἐδῶ ὅτι ἑτοιμάσθη μὲ πλῆθος ἱππέων καὶ πεζῶν περίπου τῶν τεσσαράκοντα χιλιάδων καὶ δέκα τοῦ βασιλικοῦ δοᾶ καὶ τῶν λοιπῶν ἰμπατελάχιδων· καὶ τῇ α' ἰαννουαρίου ἔγινεν ὁ δοὰς μετὰ παρρησίας ἐδῶ εἰςτὴν Πόλιν, καὶ ἐπειδὴ ἦτον ρητὴ ἡ ἡμέρα, εὐγῆκεν ἀπὸ τὸ Κρίμι μὲ καλὸν καιρὸν, καὶ φθάσαντες εἰς τὰ μέρη τῆς Λεχίας ἔκαμε μεγάλην φθορὰν εἰς τοὺς ἀθλίους, καὶ φεύγοντας ἐκεῖθεν διὰ νὰ περάσουν εἰς τὰ τῶν μοσχόβων ὅρια, συνέβη ἐκ θεομηνίας τινὸς νὰ γίνῃ τότε φρικτὸς χειμὼν, τόσον ὁποῦ ἀπὸ τὴν πύκνωσιν τῶν νιφάδων, καὶ ἀπὸ τὴν σφοδρότητα τοῦ ἀνέμου, καὶ ἀπὸ τὸ πολὺ χιόνι, ἐτυφλώθησαν τὰ ζῶα καὶ ἔχασαν τὸν δρόμον, καὶ μόλις ἀφοῦ ἦλθαν εἰς τὴν Νόβα-Σερβίαν, ὁποῦ εἶναι τὰ νέα κάστρα τῶν μοσχόβων, ἐγνώρισαν ποῦ εἶναι· καὶ πολεμούμενοι ἀπό τε τῶν ἐκτὸς τῶν κάστρων καὶ ἀπὸ τὸν πολὺν χειμῶνα, ἐγύρισαν ὀπίσω κατὰ τὸν φεβουάριον μῆνα, πολέμῳ καὶ χειμῶνι κατατροπωθέντες, ὅτε καὶ ὁ χάνης περιπνευμονιάσας ἐτελεύτησεν εἰς τὸ Κρίμι.

'Ο βεζίρης, ὁποῦ ἐσήκωσε τὸν ἔλτσὴν, ἦτον ὁ Χαμζὰ-πασιὰς, ὁ καὶ νταμάτης· ἀλλ' αὐτὸς ἐξώσθη, καὶ ἔγινεν ὁ Γιαγλικτσὴς Μεεμὲτ-πασιάς. Περὶ δὲ τὸν μάρνιον μῆνα ἔγινε τὸ ὀρδοὺ-ἀλλᾶϊ, καὶ εὐγῆκεν ὁ γιανιτσὰρ ἀγασὶ μετὰ τῶν ὀτζακλήδων· εἶτα καὶ ὁ σερασκέρης, ὁ καὶ βεζίρης, μὲ τὸ σαντζὰκ-σερίφι, ὅτε συνέβη μία ἀρκετὴ σύγχυσις μέσα εἰς τὴν Πόλιν· καὶ οἱ ἐμίρηδες, ὁποῦ ἐσήκωναν τὸ σαντζάκι . . . . * καὶ ἐφονεύθησαν πολλοὶ χριστιανοὶ, ἀρμένιοι καὶ ἑβραῖοι

* ἴδε τὸν Κομνηνὸν 'Υψηλάντην, σελ. 448 χρονοθετοῦντα τὸ γεγονὸς εἰς τὴν 28 αὐγούστου.

*

Τὸ χειρόγραφον, ἐλλιπὲς εἴς τινα μέρη, ἀφηγεῖται πράξεις ἐπιμέμπτους ἀτάκτων στιφῶν, ἐξελθόντων ἔξω τῆς πρωτευούσης καὶ μακρὰν πάσης πειθαρχίας καὶ στρατηγικῆς ἐποπτείας ζημιωσάντων εἰς μέγαν βαθμὸν τοὺς κατοίκους τοῦ Μεγάλου Τζεκμετζέ. Κατόπι τῆς συντομωτάτης ἀφηγήσεως ταύτης παρατίθησι τὰ ἑξῆς·

Τὸ αὐτὸ ἔτος, κατὰ τὸν ἰούλιον, ἐσήκωσεν ἡ βασιλεία τὸν βεζίρην· καὶ ἔκαμε τὸν Μολδοβαντζήν· καὶ περὶ τὰ μέσα τοῦ αὐγούστου ἀπεκεφάλισε τὸν ἐξωσθέντα Μεεμὲτ-πασὰ Γιαγλικτσὴν, ὁμοῦ καὶ τὸν Γρηγόρβοδαν Καλλιμάχην μετὰ τοῦ δραγουμάνου Νικολάκη Σούτσου, τὸν μὲν εἰς 'Αδριανούπολιν, τοὺς δὲ εἰς τὴν Πόλιν, τῇ κθ' αὐγούστου* . . . .
ὁ Μολδοβαντζὴς ἐτσακίσθη εἰς τὴν Καμινίτζα καὶ ἐγύρισε μὲ τὰ στρατεύματα, 'μισοσώζοντα καὶ τὰς παραχειμασίας, κατὰ τὸ Μπαμπάταγι, Καρτάλι καὶ Σάκτσαν. Ἔγινεν ἔπειτα μολδοβαδζὴς Μεεμὲτ πασὰς, καὶ διατί ἐπάτησαν τὸ ὀρδὶ ὀλίγοι μόσχοβοι, τὸν ἔξωσαν καὶ ἔγινεν ὁ Χαλὴλ πασάς. Οἱ μόσχοβοι ἦλθαν εἰς Μπογδανίαν καὶ ἐδίωξαν μὲ ταχύτητα τοὺς ἐδικούς μας εἰς Σάκτσαν. 'Επῆραν καὶ τὸν Γρηγόρβοδαν σκλάβον ἀπὸ τὴν Βλαχίαν. Τὸν μπογδάμπεην Κωνσταντίνβοδα Μαυροκορδάτον τὸν ἔκαμαν νὰ ἀποθάνῃ κτυπημένος εἰς πόλεμον· καὶ αὐτὸν ὅλον τὸν χειμῶνα ἐπολεμοῦσαν. 'Επάτησαν τρίτον τὸ ὀρδὶ εἰς τὸ Μπαμπάταγι καὶ τοὺς ἐδίωξαν.

'Εν τῇ ἀρχῇ τοῦ ͵αψο' ἦλθαν τὰ καράβια εἰς τὴν Ἄσπρην Θάλασσαν, ἐφάνησαν κατὰ τὸν Μωρέαν, καὶ κατὰ τὸν μάρτιον εὐγῆκεν ἡ ἁρμάδα ἀπὸ τὴν Πόλιν διὰ νὰ διώξῃ τὰ μοσχοβιτικὰ καράβια, καὶ συμπλοκῶν γενομένων ἔφυγαν οἱ ἰδικοί μας, ἕως οὗ ἦλθον εἰς τὸν Τσεσμέν.

'Αποστάτησαν οἱ μωραῖται τῷ αὐτῷ ἔτει· διὰ τοῦτο, ὡς ἀχαρίστους, τοὺς ἐπαίδευσεν ὁ Θεὸς καὶ ἡ βασιλεία, καὶ ὅλους τοὺς ἐσκλάβωσαν, παρὰ ὅσοι ἔφυγον· ἐσκλαβώθησαν ἀκόμη καὶ οἱ μεσολογγῖται μετὰ τῶν ἀνατολικῶν . . . .

'Εξώσθη ὁ Χαλὴλ πασὰς καὶ ἔγινε ὁ Μουσούνογλους. Αὐτὸς ἐζήτησε νὰ παστρέψῃ τοὺς κακοὺς ἀπὸ τὸν κόσμον, καὶ ὅπου ἦτον γιουσμὰς τὸν ἐθανάτωνεν. Αὐτὸς ἐστοχάσθη νὰ κάμῃ τὴν εἰρήνην, καὶ ὅ,τι καὶ ἂν ἐζήτησαν οἱ μόσχοβοι ἔκαμε νὰ τὸ στέρξουν καὶ οἱ ἐνταῦθα καὶ οὕτως ἔγινεν ἡ ἀγάπη εἰς τὰ ͵αψοδ' ἰουλίου ι', καὶ ἀφοῦ ἔγινεν ἡ ἀγάπη, τὸν καιρὸν, ὁποῦ ἔθελε νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν Πόλιν, ἀπέθανε, καὶ τὸ σῶμά του τὸ ἔ-

* τὸ χειρόγραφόν ἐστιν ἔν τισιν ἐφθαρμένον.

φερον ἐδώ. Καϊμακάμης εἰς ὅλον αὐτὸν τὸν καιρὸν ἦτον ὁ Μελὲκ Μεεμὲτ πασὰς ὁ χιώτης.

Αὐταῖς εἶναι αἱ πράξεις τοῦ πολέμου, ὁποῦ ἔγινεν εἰς τοὺς ͵αψξη' ἕως εἰς τὰ ͵αψοδ'. Τὰ κακὰ δὲν περιγράφονται.

*

'Απαριθμῶν εἰς τετρακοσίας χιλιάδας τοὺς ἐξαφανισθέντας ἐξ ἀσθενειῶν ἢ συμφορῶν ἄλλων, ὄχι τοὺς πολεμοῦντας, ἀφηγεῖται κατόπιν ἐν ὀλίγοις τὴν ἐμφάνισιν καὶ τὴν ἀπέλευσιν τοῦ ρώσσου πρεσβευτοῦ Ρεπνὴν, οὗ τὴν πομπὴν τῆς εἰς τὴν πρωτεύουσαν εἰσόδου λεπτομερῶς ὁ Κομνηνὸς 'Υψηλάντης περιγράφει, καθὼς καὶ τὰ δοθέντα αὐτῷ γεύματα καὶ τὰ βαρύτιμα δῶρα. Τὸ μέρος τοῦτο τῶν ἀπομνημονευμάτων οἱονεὶ κατακλεὶς τῶν λεχθέντων ἐνταῦθα καλὸν νὰ παρατεθῇ

'Η τοῦ μεγάλου τῆς Ρωσσίας πρέσβεως ἐνταῦθα πρὸς βασιλεύουσαν λαμπρὰ ἐπάνοδος πολλὴν παρέσχε τῷ κόσμῳ τὴν ἀθυμίαν καὶ λύπην, ἐπειδὴ ξιφήρης ἐν ἑκάστῳ καταλύματι ἐπαρρησιάζετο, περίπου τῶν δύο χιλιάδων στρατιωτῶν σὺν μουσικοῖς ὀργάνοις, προηγουμένοις τε καὶ ἑπομένοις, τὴν πομπὴν ποιούμενος· ὄντες γὰρ νικηταὶ οἱ ρῶσσοι ἐν ὅλῳ τῷ ἑξαετεῖ χρόνῳ καὶ μάλιστα ἐν τῇ τελευταίᾳ πολιορκίᾳ τῆς Σούμπλας, ἐβιάζοντο αὐτοὺς ἐγγράφως παρασχεῖν ὑποσχέσεις, ἐν αἷς μία καὶ αὕτη, τὸ μετὰ γυμνῶν ξιφῶν ἐνταῦθα παραγενέσθαι τὸν πρέσβυν· ἦν δὲ ὁ τῶν ρωσσῶν πρέσβυς ὁ ἔνδοξος καὶ γαληνότατος Νικόλαος Πέτρου Ρεπνήν· ἀλλὰ καὶ τούτου τὰς ἀριστείας ἀξίως μίαν πρὸς μίαν ἐπεξιὼν καὶ διηγούμενος, τὸ ἀγχίνουν, τὸ εὐμήχανον, τὸ ἐφορατικὸν, τὸ ἄοκνον, τὸ εὐπρόσιτον, τὸ παρρησιαστικὸν, τὸ ἐλεύθερον, τὸ φιλάνθρωπον, τὸ οἰκονομικόν· ἐκ γὰρ τῶν ἔργων αἱ ἀποδείξεις τῶν λόγων ἀληθεῖς ἢ ψευδεῖς γίνονται· οὐκ ἔστι γὰρ οὐδὲν τῶν εἰρημένων, ὃ μὴ τούτῳ πρόσεστι· διὸ ὁ Θεὸς αὐτῷ κλέος παρέσχεν ἀΐδιον, τοῦ φθόνου τὰς παλαμναίας χεῖρας* ἀπορραπίζων καὶ διωθούμενος. Ἤνεγκε γὰρ ὁ χρόνος πολλοὺς τοιούτους, ἀλλ' οὐδένα ἐθεασάμην μέχρι τέλους ἄσβεστον κλέος τηρήσαντα βιοῦν οὕτως. Οὐκ ἔστι γὰρ ἐν βίῳ οὐδὲν ἀγαθὸν κακότητος ἄμικτον, εἰ μὴ Θεὸς ἄλλως θελήσει καὶ παράσχοι τῷ πολλὰ ἔχοντι ἀράμενος καὶ τὸ ἓν ἐκ τῶν ἀναξίως ἐχόντων. Σὺν τοῖς ἄλλοις ὑπάρχει καὶ τὸ ἀνεξίθρησκον.

αψοε' ὀκτωβρίου α'.

*

Κατὰ δὲ τὸ ͵αψος' περὶ τὰς δέκα τοῦ ἀπριλίου μηνὸς εὐγῆκεν ἀπὸ τὴν Πόλιν ὁ ρηθεὶς Νικόλαος Ρεπνὴν, ἀφοῦ ἐβεβαίωσε τὰς περὶ εἰρήνης βασιλικὰς συνθήκας. Ὅσα ἔλαβον οἱ ρῶσσοι μὲ τὴν ἀρετὴν τῶν ἁρμοδίων ἀπὸ τοὺς τούρκους ὅλα τὰ ἔδωκαν· τὴν Μπογδανίαν, τὴν Βλαχίαν, τὸ Γοντίνι, τὸ Μπεντέρι, τὸ Κελλὶ-'Ισμαὴλ, τὸ Προΐλαβον, τὰ παραδουνάβια ὅλα, τὸ Μπαμπάνταγ, τὴν Σάκτσαν, τὴν Σοῦμπλαν καὶ τὰ λοιπὰ, ἔτι καὶ τὴν Ἄσπρην Θάλασσαν. 'Εκηρύχθη δύο χρόνων ἀτέλεια εἰς ὅλους τοὺς τόπους αὐτοὺς, πλὴν δὲν ἐφυλάχθη μήτε ἕνα, διὰ νὰ κτίσουν κάστρα εἰς τὸ Κρίμι, τὸ Κὶλ-Μπουρνοὺ, Γενίκαλε καὶ Γκὰρς, ὅλα παραθαλάσσια· ἔτι καὶ τὴν εἴσοδον τῶν καραβιῶν καὶ ἔξοδον τῆς τε Μαύρης καὶ Ἄσπρης Θαλάσσης, διὰ τὰ κέρδη τῶν πραγματειῶν. Αὐτὰ ἐκέρδησαν εἰς αὐτὸν τὸν πόλεμον οἱ ἀσεβεῖς ρῶσσοι*. Ἔγιναν τὰ ἔξοδα εἰς τοὺς κασαμπάδες, ὁποῦ ἐπερνοῦσεν ὁ ἐλτσὴς, σχεδὸν ὑπὲρ τὴν δύναμίν τους, ἕως χίλια ἁμάξια ἀπὸ τόπον εἰς τόπον ἐχρειάζοντο καὶ διὰ νὰ ἀποπληρωθῶσιν ἐχρειάζοντο ἄσπρα.

͵αψος' μαΐου α'.

§

Προτάττονται τὰ περὶ τοῦ πολέμου σημειώματα ταῦτα τοῦ Γερασίμου, ὅπως ἐξηγηθῶσι πάντα τὰ κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτοῦ ταῖς θρακικαῖς χώραις ἐπιγενόμενα δυστυχήματα, προκληθέντα ἐκ τῆς ἀναγώγου πολιτείας στιφῶν ἀτάκτων. Φρονῶ ὅτι, καθὼς ὁ Γεράσιμος ἀπέσωσεν ἐν τῷ κώδηκι τῆς ἐπισκοπῆς τῶν Μετρῶν ταῦτα, κληρικοί τινες ἐν ἑτέροις τόποις ἢ διδάσκαλοι διέσωσαν ἐν πινακιδίοις βιβλίων τοιαῦτα σημειώματα, πιθανώτατα δὲ ἐν τοῖς κώδηξι δημογεροντιῶν, ὅσων ἔγγραφα σώζονται, ὡς τῆς ἐν 'Αδριανοπόλει, θέλουσιν εὑρεθῇ παρόμοια· διότι φρονῶ τὴν ἀπώλειαν πάντων ἀδύνατον, ἀφοῦ οὔτε πανταχοῦ σεισμοὶ συνέβησαν, οὔτε ἐξερράγησαν πανταχοῦ πυρκαϊαί.

Καίτοι δὲ, πρὸ τοῦ πολέμου τοῦ 1768 σημειοῖ ὁ κώδηξ εὐφορίαν γεννημάτων, γενομένην μεθ' ὅλην τὴν λειψυδρίαν καὶ τὴν ἔλλειψιν χιόνων, ὥστε οἱ καταβαλόντες ἑκατὸν 'ν' ἀπολάβωσι χίλια πεντακόσια—τῷ 1764—ἐν τούτοις ὁ σεισμὸς τῆς 11 μαΐου 1766—ὃν ὁ Κομνηνὸς 'Υψηλάντης τάττει ἐν μηνὶ μαΐῳ (ἀορίστως) τοῦ 1767 (Τὰ μετὰ τὴν ἅλωσιν, σελ. 414)— ἐζημίωσε θρακικὰ χωρία, πλεῖστον δὲ τὴν Κωνσταντίνου πόλιν. Βρο-

* χεῖρας, ἢ κῆρας ;

* οὕτω γράφει τὸ χειρόγραφον, τὸ μεταγραφὲν ἀπὸ τοῦ μετρηνοῦ κώδηκος· ἴσως ἔγραφεν — ὃ καὶ πιστευτότερον—εὐσεβεῖς· ἀλλ' ὁ Γεράσιμος εἰς ὅλα τὰ γραφόμενα αὐτοῦ καταφαίνεται προσκλίνων τοῖς κρατοῦσιν, ἴσως δ' ἤσχαλλεν ἐφ' ὅτι οἱ μοσχόβοι ἀπέδωκαν τοῖς ἡττημένοις ὅσα ἀπ' ἐκείνων διὰ πολέμων ἀφῄρεσαν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

χαὶ δὲ πολλαὶ κατὰ νοέμβριον τοῦ 1767 ἀρξάμεναι διήρκεσαν πολὺν χρόνον· καὶ ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ 1768 χιὼν πολλὴ πεσοῦσα,συνεχὴς, ἕως τῆς 22 μαρτίου,μεγάλην ἐπήνεγκε δυστυχίαν εἰςτοὺς χωρικοὺς, ὥστε 'να μὴ δυνηθῶσι 'να καλλιεργήσωσι τοὺς ἀγρούς. Εἰς τὴν γενικὴν ἀτυχίαν ὑπερετιμήθη καὶ ἡ καύσιμος ὕλη εἰς τοιοῦτον βαθμὸν ὥστε 'να πωληθῶσιν οἱ ἄνθρακες ἐν Κων)-πόλει φράγκα 36 αἱ ἑκατὸν ὀκάδες!!

Μετὰ τὰ τοιαῦτα δυστυχήματα ἐπῆλθον τὰ τοῦ πολέμου δεινὰ, καὶ κατὰ τὴν ὅλην περίοδον τῶν πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων ὑπέστησαν βλάβην πολλὴν ὁ 'Αθύρας (Μεγάλος Τζεκμεδζὲς) καὶ ἡ Καλλικράτεια, ζημιωθέντων μέχρις ἑπτακισχιλίων φράγκων τῶν διατηρούντων παντοιοπωλεῖα καὶ πανδοχεῖα. Ταῦτα συνέβησαν ἐν ἰανουαρίῳ μηνὶ τοῦ 1769, ὅτε ἐν μέρεσι πολλοῖς καὶ ἐν τῇ πρωτευούσῃ τοῦ κράτους ἔλειψεν ὁ ἄρτος. Ἄτακτα στίφη ἐπέδραμον τῇ 15 μαΐου 1769 τὴν πόλιν τῶν Μετρῶν, ἀλλ' ἐδιώχθησαν ὑπὸ τῶν κατοίκων, μωαμεθανῶν καὶ χριστιανῶν, ὁμοφρονούντων πάντων. Εἰς τὰ μέρη τὰ θρακικὰ ἀπὸ τοῦ αὐγούστου 1769 μέχρι νοεμβρίου 1770 ἐπὶ δέκα πέντε μῆναςἀπέθανον πολλοὶ ἐξ ἐπιδημικῶν νόσων.Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου ἐπὶ ἓξ ἔτη ἐπεκράτησεν ἡ λεῖψις τοῦ σίτου, ὁ δ' ἐξ 'Εσπερίας κομιζόμενος ὑπερετιμᾶτο λίαν.

Εἰς τὴν τοιαύτην ἀλγεινὴν τῶν κοσμικῶν πραγμάτων συστροφὴν, εὐγνωμόνως ὁ Γεράσιμος ἀναφέρει τὰς διαταγὰς τοῦ σουλτάνου Μουσταφᾶ τὰς ἀναφερομένας εἰς τὴν ἀσφάλειαν τῶν ὑπηκόων. Κατὰ τὸ 1769 ἀναφέρει ταῦτα· «'Εγίνοντο καθ' ἡμέραν προσταγαὶ ἀπὸ τὸν πολυχρόνιον ἡμῶν βασιλέα διὰ τὸν ραγιὰν, πλὴν δὲν ἤκουον οἱ ἄτακτοι». 'Εν λόγῳ δὲ περὶ τῆς σιτοδείας· «ἡ καλὴ τοῦ ἄνακτος σουλτὰν Μουσταφᾶ πρόνοια ἔκαμνε νὰ μὴν ἀπολείπῃ τὸ ψωμὶ, καὶ ἂς εἶναι ἀκριβό». Εἰς τὴν κατὰ τῶν Μετρῶν ἐπιδρομὴν ἐπὶ λεηλασίᾳ ρητῶς ἀναφέρει τὸν «σούμπασιν» τῆς πόλεως 'Αλὴ-ἀγὰν, ὅςτις διέταξε 'να ὁπλισθῶσι καὶ ἐξορμήσωσι κατὰ στιφῶν ἀτάκτων χριστιανοὶ καὶ μωαμεθανοί.

'Επαναλαμβάνομεν καὶ ἡμεῖς τὴν δήλωσιν τῆς εὐγνωμοσύνης πάντων τῶν ὀρθοδόξων ἑλλήνων πρὸς τὸν σουλτάνον Μουσταφὰν Γ' καὶ τοὺς ὁμόφρονας αὐτῷ κυβερνήτας τοῦ κράτους.

Μ. Ι. Γ.

ΜΙΛΤ. ΚΑΡΑΒΟΚΥΡΟΥ

ΤΩΝ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΩΝ
ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ, ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ ΚΑΙ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ
ΤΑ ΔΙΚΑΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΝΟΜΙΑ
περὶ διαθηκῶν, τραχώματος καὶ προικὸς
ΚΑΤΑ ΤΕ ΤΟ ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΝ ΚΑΙ ΜΟΥΣΟΥΛΜΑΝΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

μετὰ παραθέσεως τῶν τε σχετικῶν διατάξεων ἐκείνου καὶ τούτου καὶ ἀποσπασμάτων Χρυσοβούλλων, Νεαρῶν, Βερατίων, Βεζυρικῶν ἐγκυκλίων, Κανονισμῶν Πατριαρχείων, Συνθηκῶν καὶ λοιπῶν καὶ τῆς νομολογίας τῶν Πατριαρχείων ἀπὸ τοῦ 1600 μέχρι τέλους τοῦ Αὐγούστου 1913, πρὸς δὲ γνωμοδοτήσεων περὶ προικός, διαθηκῶν καὶ ἐκτελεστῶν αὐτῶν.

(Συνέχεια ἴδε ἀριθμὸν 41)

Ἄρθρ. 565. Ἡ ἰδιότης κληρονόμου ὁρίζεται κατὰ τὴν στιγμὴν αὐτὴν τῆς δηλώσεως, ὑπὸ τὸν ὅρον ἡ κληρονομικότης νὰ ἦναι κεκτημένη διὰ βαθμοῦ τινος συγγενείας ἢ ἄλλης αἰτίας ὑπαρχούσης κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς δηλώσεως καὶ νὰ μὴ ὑπάρχῃ κώλυμά τι εἰς τὴν κληρονομίαν κατὰ τὴν στιγμὴν τοῦ θανάτου τοῦ ἀπαιτοῦντος.

Οὕτως εἶναι ἔγκυρος ἡ δήλωσις περὶ ἀναγνωρίσεως χρέους γενομένου ὑπὲρ γυναικὸς ξένης πρὸς τὸν ἀπαιτοῦντα, καὶ ἂν αὕτη ἤθελε γείνει κληρονόμος διὰ τοῦ μετὰ τοῦ δηλοῦντος ἐπιγενομένου γάμου αὐτῆς.

Τοὐναντίον εἶναι ἄκυρος ἡ γενομένη δήλωσις ὑπὲρ υἱοῦ ἀποκλεισθέντος κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς δηλώσεως λόγῳ διαφορᾶς θρησκείας, ἐὰν ἀσπασθῇ τὸν Ἰσλαμισμὸν πρὸ τοῦ θανάτου τοῦ δηλοῦντος.

Ἐπίσης εἶναι ἄκυρος ἡ γενομένη δήλωσις ὑπὲρ ἀδελφοῦ ἀποκλεισθέντος τῆς κληρονομίας κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς δηλώσεως λόγῳ διαφορᾶς θρησκείας ἢ τῆς παρουσίας ἑνὸς υἱοῦ, ὅστις κατὰ τὴν στιγμὴν τοῦ θανάτου καθίσταται κληρονόμος διὰ τῆς ἐκλείψεως τῆς αἰτίας τοῦ ἀποκλεισμοῦ. Ἀλλ' ἡ ὑπὲρ ἀδελφοῦ γενομένη δήλωσις εἶναι ἔγκυρος, ἐὰν ἐπιγεννηθῇ εἰς τὸν δηλοῦντα υἱός, ὅστις ζῇ μέχρι τοῦ θανάτου του καὶ ἀποκλείει τὸν ἀδελφὸν τῆς κληρονομίας.